

FINANCIAL REPORTING SME'S

FINANCIJSKO IZVJEŠTAVANJE MALIH I SREDNJE VELIKIH PODUZEĆA

MRSA, Josipa; MANCE, Davor & KATUNAR, Hrvoje

Abstract: The management informs the users through the general purpose financial statements on the financial position and financial result of the entity. Since in the case of small and medium-sized entities the ownership function is united with the managerial one, their informational needs are specific. Present accounting practice was to legislate the financial reporting for small and medium-sized entities on a national level, whereas today, unique worldwide standards are close to their final approval and consequently shall be accepted by most of the national legislations including Croatia.

Key words: International Accounting Standards, Small and Medium-sized Entities, General Purpose Financial Reporting

Sažetak: Temeljnim finansijskim izvještajima menadžment poduzeća pruža korisnicima finansijskih izvještaja potrebne informacije o finansijskom položaju i uspješnosti poslovanja poduzeća. Kako je u malim poduzećima, a dobrom dijelom i srednje velikim poduzećima, institut vlasništva objedinjen s menadžmentom poduzeća, njihove su informacijske potrebe specifične. Dosadašnja je računovodstvena praksa bila da se finansijsko izvještavanje malih poduzeća reguliraju na nacionalnim razinama, a danas su pred usvajanjem jedinstveni svjetski standardi, koji bi trebali biti prihvaćeni u najvećem broju nacionalnih zakonodavstava u svijetu, a među njima i u Hrvatskoj.

Ključne riječi: Međunarodni računovodstveni standardi, mala i srednje velika poduzeća, finansijsko izvještavanje

Authors' data: Josipa Mrša, prof.dr.sc., Ekonomski fakultet u Rijeci, Rijeka, mrsa@efri.hr; Davor Mance, mr.sc., Ekonomski fakultet u Rijeci, Rijeka, davor.mance@efri.hr; Hrvoje Katunar, dipl.oec., Ekonomski fakultet u Rijeci, Rijeka, hkatunar@efri.hr

1. Uvod

Svrha finansijskog izvještavanja kroz temeljne finansijske izvještaje jest da menadžment poduzeća pruža informacije o finansijskom položaju, promjeni finansijskog položaja i uspješnosti poslovanja poduzeća svim onim korisnicima finansijskih izvještaja koji nemaju ekonomsku snagu zahtijevati finansijske izvještaje prilagođene svojim informacijskim potrebama. U ovu skupinu korisnika finansijskih izvještaja, u prvom redu, spadaju privatni ulagači kapitala, koji svoj vlastiti novac ulažu u poduzeće kroz različite oblike vlasničkih udjela.

U odnosu na velika poduzeća, u kojima je institut vlasništva potpuno odvojen od poduzeća, u malim, a dobrim dijelom i srednje velikim poduzećima, vlasnik ili vlasnici poduzeća najčešće su i dio menadžmenta poduzeća u kojima participiraju u vlasništvu. Dakle, oni koji su zaduženi za izvještavanje ujedno su i glavni korisnici finansijskih izvještaja. Dakako, tu su i svi drugi korisnici finansijskih izvještaja, kao što su kreditori, poslovni partneri, zaposlenici, država i najšira javnost, ali oni već imaju određenu ekonomsku snagu zahtijevati posebne informacije za svoje specifične informacijske potrebe. Stoga je prije dvadesetak godina, usporedno s intenziviranjem zahtjeva za sve složenijim i sofisticirajim računovodstvenim izvještavanjem, u svijetu pokrenut postupak razdvajanja finansijskog izvještavanja malih i srednje velikih poduzeća od izvještavanja velikih poduzeća i kompanija. Postupak razdvajanja zahtjeva za finansijskim izvještavanjem malih i srednje velikih poduzeća najprije se odvijao na nacionalnim razinama, da bi posljednjih desetak godina prerastao granice nacionalnih granica i postao najintenzivnije područje aktivnosti Odbora za međunarodne računovodstvene standarde, kao vrhunskog svjetskog ekspertnog autoriteta. Danas su posebni računovodstveni standardi za mala i srednje velika poduzeća pred konačnim usvajanjem i prvi će se puta postaviti kao svjetski standardi u posebnom dokumentu, koji bi, potom, trebao biti prihvaćen u najvećem broju nacionalnih zakonodavstava u svijetu, a među njima i u Hrvatskoj.

2. Definicija malih poduzeća

U veljači prošle godine, nakon gotovo desetljeća pripreme, Odbor za međunarodne računovodstvene standarde objavio je konačni prijedlog Međunarodnih standarda finansijskog izvještavanja (u dalnjem tekstu MSFI) za mala i srednje velika poduzeća (u dalnjem tekstu SMEs). Standardi su postavljeni kao samostalni dokument, neovisan o Međunarodnim standardima finansijskog izvještavanja (u dalnjem tekstu MSFI), a sastoje se od tri cjeline (IASB, 2007):

1. MSFI za mala poduzeća,
2. Osnove za zaključivanje za mala poduzeća, i
3. Primjeri finansijskih izvještaja i objava.

MSFI za mala poduzeća usmjereni su na tipove transakcija te ostalih događaja i uvjeta koji su tipični za mala poduzeća s oko 50 zaposlenika. MSFI za mala poduzeća prilagođeni su njihovim informacijskim potrebama, ali su postavljeni na način da se

minimalnim mogućim naporom može prijeći na cjelovite MSFI-e. MSFI-i za mala poduzeća rezultat su:

1. izvoda iz temeljnih koncepata Okvira MSFI-a, te načela i obveznih postupaka cjelovitih MSFI-a,
2. modifikacija cjelovitih standarda prilagođenih potrebama korisnika i odnosu koristi i troškova u malim poduzećima.

Kako je već navedeno, MSFI za mala poduzeća trebali bi primjenjivati mala i srednje velika poduzeća, pod uvjetom da nemaju elemente javne odgovornosti i koja objavljaju temeljne finansijske izvještaje za vanjske korisnike, a to su vlasnici koji nisu dio menadžmenta poduzeća, postojeći i potencijalni kreditori te agencije koje utvrđuju kreditni potencijal.

Poduzeće ima javnu odgovornost ako:

- a) sastavlja ili namjerava sastavljati finansijske izvještaje u skladu sa zahtjevima komisija za vrijednosnice ili nekog drugog regulatornog tijela jer namjerava izdati bilo koju vrstu finansijskih instrumenata na javnom tržištu, ili
- b) drži imovinu u fiduciarnom vlasništvu velikog broja vanjskim komitenata, kao npr. banke, osiguranja, brokeri, dileri, mirovinski fondovi, osigurani investicijski fondovi ili investicijske banke.

Ako neka od navedenih institucija koja ima elemente javne odgovornosti primjenjuje MSFI-e za mala poduzeća, njegovi se izvještaji neće smatrati usklađenima sa standardima za mala poduzeća, čak i onda ako im je nacionalnim zakonodavstvom to dopušteno.

3. Mjerenja vrijednosti u malim i srednje velikim poduzećima

Osnovna načela mjerenja vrijednosti elemenata finansijskih izvještaja jednaka su općim računovodstvenim načelima vrednovanja (IASB, 2008.). Posebno se određuje mjerenje vrijednosti elemenata finansijskih izvještaja kod inicijalnog priznavanja, odnosno uključivanja vrijednosti elementa u finansijske izvještaje u trenutku u kojem se oni prvi puta pojavljuju, a posebno se mjeri vrijednost elementima koji su ranije priznati, a koji tijekom uporabe mijenjaju vrijednost, bilo na manje zbog istrošenja, bilo na više zbog promjene tržišne fer vrijednosti (Mrša, 2004.)

Mjerenje kod inicijalnog priznavanja

Kod inicijalnog priznavanja imovina i obveze mjere se po troškovima nabave, osim ako se određenim standardom zahtijeva da se kod inicijalnog priznavanja primjeni vrednovanje na nekoj drugoj osnovi, kao što je, primjerice, fer vrijednost.

Mjerenje tijekom uporabe (ili do dospijeća)

Kod vrednovanja elemenata finansijskih izvještaja tijekom uporabe, odvaja se vrednovanje finansijske imovine od nefinansijske imovine, te vrednovanje obveza.

1. Finansijska imovina i finansijske obveze: u načelu mjere se po fer vrijednosti, osim ako je određenim standardom izričito dopušteno drugačije vrednovanje (troškovi nabave ili amortizirani troškovi nabave).

2. Nefinancijska imovina:

-Nekretnine postrojenja i oprema vrednuju se ili po (amortiziranim) troškovima nabave ili po fer vrijednosti umanjenoj za troškove prodaje, ovisno o tome koja je vrijednost manja; ako se primjenjuje model revalorizacije, vrednuju se po fer vrijednosti (prijelazom na cjelovite MSFI-e).

-Zalihe se vrednuju ili po troškovima nabave ili po prodajnoj cijeni, umanjenoj za troškove dovršenja i troškove prodaje.

-Ulaganja u povezana društva i zajedničke poduhvate vrednuju se po fer vrijednosti.

-Ulaganja u nekretnine vrednuju se po fer vrijednosti.

-Nematerijalna imovina vrednuje se po revaloriziranoj vrijednosti.

-Poljoprivredna imovina u vrijeme ubiranja ploda vrednuje se po fer vrijednosti umanjenoj za izravne pripisive troškove prodaje.

3. Obveze koje nisu finansijske obveze vrednuju se po vrijednosti koja je najbolja procjena svote koju će trebati dati za podmirenje obveze na dan bilanciranja.

4. Prezentiranje finansijskih izvještaja

Finansijski izvještaji prikazuju finansijski položaj, finansijsku uspješnost i novčane tokove poduzeća. Fer prezentiranje zahtjeva vjerno predočavanje učinaka transakcija, drugih dogadaja i uvjeta u skladu s definicijama i kriterijima priznavanja. Pritom se polazi od sljedećih prepostavki:

- Primjena standarda i prikaz potrebnih objava prepostavka je da će se izvještajem ostvariti fer prezentiranje;
- Primjena ovih standarda u poduzećima koja imaju javnu odgovornost ne smatra se fer prezentiranjem.

Obvezni finansijski izvještaji uključuju:

- Bilancu (izvještaj o finansijskom položaju)
- Izvještaj o dobiti (izvještaj o svim priznatim dobitcima i gubicima),
- Izvještaj o promjeni glavnice,
- Izvještaj o novčanim tokovima,
- Bilješke, sa sumarnim prikazom odabralih računovodstvenih politika i ostalih objašnjenja pojedinih pozicija finansijskih izvještaja.

Bilanca (izvještaj o finansijskom položaju) prikazuje imovinu, obveze i glavnici poduzeća.

Minimum informacija koje treba prezentirati u bilanci obuhvaća:

- novac i novčani ekvivalenti
- kupci i ostala potraživanja
- finansijska imovina (osim pozicija navedenih pod a) b) i h))
- zalihe
- nekretnine, postrojenja i oprema
- nematerijalna imovina

- g) biološka imovina
- h) ulaganja na koja se primjenjuje metoda udjela
- i) dugotrajna imovina koja je klasificirana kao prekid poslovanja i imovina namijenjena prodaji
- j) dobavljači i ostale slične obveze
- k) financijske obveze
- l) porezne obveze i porezna imovina (po tekućem porezu)
- m) prenesene porezne obveze i prenesena porezna imovina
- n) obveze, uključujući i one koje se odnose na skupinu imovine koja će se prodati
- o) rezerviranja
- p) glavnica manjinskih ulagatelja osim glavnice većinskih ulagatelja (vlasnika)
- q) glavnica većinskih ulagatelja (vlasnika).

Informacije koje će se prikazati ili u bilanci ili u bilješkama jesu:

- a) skupine nekretnina, postrojenja i opreme,
- b) potraživanja od kupaca, potraživanja od povezanih poduzeća i ostala potraživanja,
- c) skupine zaliha, roba, sirovine, materijal, proizvodnja u toku i gotovi proizvodi,
- d) rezerviranja za zaposlenike i ostala rezerviranja,
- e) pozicije glavnice, i to upisani kapital, premije na upisani kapital, zadržana dobit, dobici i gubici koji se izravno priznaju kao povećanja glavnice.

Ako je poduzeće dioničko društvo, prikazat će još i:

za svaku vrstu dioničkog kapitala:

- broj autoriziranih dionica,
- broj izdanih dionica koje su u potpunosti plaćene i onih koje nisu u potpunosti plaćene.

Posebno će se prikazati stavke koje čine tekuću imovinu i one koje čine netekuću imovinu.

Zahtijevane objave uz financijske izvještaje značajno su skraćene. Razlozi za to su mnogobrojni, no, najznačajnije je ostvariti cilj da se objave temelje na potrebama korisnika i to na sljedećim načelima (IASB, 2007.):

1. Korisnici su prije svega zainteresirani za informacije o kratkoročnom novčanom toku i obvezama, ugovorenim ili neizvjesnim, priznatim ili ne priznatim. Sve takve objave preuzete su iz cjelovitih MSFI-a.
2. Korisnici su posebno zainteresirani za likvidnost i solventnost. I ove su objave u potpunosti preuzete iz cjelovitih MSFI-a.
3. Informacije o neizvjesnim događajima također se preuzimaju.
4. Obvezne su i objave o izboru računovodstvenih politika poduzeća.
5. Raščlanjivanja pojedinih pozicija izvještaja značajna su za razumijevanje prikazanih pozicija.

Izvještaj o zaradi i zadržanoj dobiti. MSFI za SME predložit će da se umjesto izvještaja o promjeni glavnice, ukoliko se jedini rast glavnice tijekom razdoblja ostvari realiziranom dobiti ili gubitkom i isplatom dividendi, prikaže kombinirani izvještaj o ostvarenoj i zadržanoj dobiti.

Izvještaj o novčanom toku. MSFI za SME predviđa samo primjenu indirektne metode. SME koji ipak odabere direktnu metodu, uputit će se na primjenu MSFI-a

6. Konsolidacija. Od grupa SME (matično poduzeće i jedna ili više podružnica) zahtijeva se sastavljanje konsolidiranog finansijskog izvješća. MSFI za SME uključivat će samo temeljna načela konsolidacije, s pozivom na MRS 27 za detaljne upute.

Kombinirani finansijski izvještaji. U uputi o sastavljanju finansijskih izvještaja treba dodati i zahtjev za sastavljanjem kombiniranih finansijskih izvještaja dva mala poduzeća koja kontrolira isti vlasnik udjela. Uputom će se zahtijevati eliminiranje međukompanijske dobiti, a zahtijevat će se objava o povezanim društvima.

5. Povezanost MSFI-a za mala poduzeća s cjelovitim MSFI-ima

Polazna osnova MSFI-a za mala poduzeća jest da mala poduzeća mogu primjenjivati iste one računovodstvene politike koje su predviđene cjelovitim MSFI-ima.

Zabrana primjene politika predviđenih cjelovitim MSFI-ima u malim poduzećima umanjila bi usporedivost njihovih finansijskih izvještaja s poduzećima koja primjenjuju cjelovite MSFI-e.

Istovremeno, pretpostavlja se da će mala poduzeća odabrati jednostavnije mogućnosti predviđene ovim standardima.

Stoga je Odbor odredio šest područja u kojima mala poduzeća mogu odabrati i druge mogućnosti osim standardnih za mala poduzeća (IASB, 2007). To su:

1. Ulaganja u nekretnine; Predviđeni postupak za mala poduzeća je primjena modela troškova nabave s umanjenjem za amortizaciju, ali se dopušta i prijelaz na MRS 40 i primjena modela fer vrijednosti.
2. Nekretnine, postrojenja i oprema; Predviđeni postupak za mala poduzeća je primjena modela amortiziranih troškova nabave, ali se dopušta prijelaz na MRS 16 i primjena modela revalorizacije.
3. Nematerijalna imovina; Predviđeni postupak za mala poduzeća je primjena modela amortiziranih troškova nabave, ali se dopušta prijelaz na MRS 38 i primjena modela revalorizacije.
4. Troškovi posudbe; Predviđeni postupak za mala poduzeća je primjena troškovnog modela, ali se dopušta i prijelaz na MRS 23 i primjena modela kapitalizacije.
5. Prezentiranje poslovnih aktivnosti u izvještaju o novčanim tokovima; Predviđeni postupak za mala poduzeća jest primjena indirektne metode, ali se dopušta i prijelaz na MRS 7 i primjena direktne metode. Direktnu je metodu teže primijeniti u malim poduzećima. Međutim, iako direktnoj metodi profesionalni finansijski analitičari daju prednost, najveći broj banaka i ostalih korisnika finansijskih izvještaja daje prednost u malim poduzećima indirektnoj metodi. Smatra se da indirektna metoda daje uvid u učinke načela nastanka događaja u malim poduzećima.

6. Državne potpore. Za mala poduzeća predviđa se samo jedna metoda (jednaka državnim potporama u MRS 41, Poljoprivreda), ali se dopušta i prijelaz na MRS 20 i primjena ostalih metoda.

6. Mogućnost prijelaza na cjelovite MSFI-e za poduzeća koja primjenjuju MSFI-e za mala poduzeća

Postoje dva različita poimanja MSFI-a za mala poduzeća. Prvo je da su MSFI-i za mala poduzeća sažetak, skraćeni oblik cjelovitih MSFI-a. Njihovi su stavovi o prijelazu na cjelovite MSFI-e:

- treba dopustiti primjenu jednog po jednog načela cjelovitih MSFI, po potrebi, a inače se primjenjuju MSFI-i za mala poduzeća;
- treba dopustiti primjenu jednog po jednog standarda cjelovitih MSFI-a, ali ne primjenu pojedinačnih načela ili metoda. MSFI-i su tako povezani da čine jednu kompaktnu cjelinu, paket, pa ih tako treba i promatrati.

Druge poimane jest da od poduzeća treba zahtijevati da se odluči hoće li primjenjivati cjelovite MSFI-e ili MSFI-e za mala poduzeća. To je i stav IASB-a. U protivnom, dobivaju se potpuno neusporedivi izvještaji.

7. Zaključak

Prilagođavanje postupka finansijskog izvještavanja u malim i srednje velikim poduzećima posebnim potrebama korisnika vrlo je značajan proces, koji se, nakon mnogo godina promišljanja, rasprava, usklađivanja, različitih rješenja na nacionalnim razinama, brojnim pokušajima rješenja ovog problema od različitih svjetskih autoriteta, konačno približio svom kraju i primaknuo rješenju.

Svakako da će taj proces i nadalje zahtijevati brojne modifikacije i prilagodbe, no, jednom postavljeni opći svjetski standardi finansijskog izvještavanja u malim i srednje velikim poduzećima značajan su pomak i unaprjeđenje računovodstvene prakse.

8. Literatura

- Belak, V. (2005). *Računovodstvo poduzetnika s primjerima knjiženja*, IV naklada, RRIF Plus, Zagreb, ISBN 953-6121-78-6
- IASB (2007). IFRS for SMEs, Illustrative Financial Statements and Disclosure Checklist, *Dostupno na:* <http://www.ifac.org>, *Pristup:* 18-05-2008
- IASB (2007). BC IFRS for Small and Medium-sized Entities, *Dostupno na:* <http://www.ifac.org>, *Pristup:* 05-05-2008
- IASB (2008). *International Financial Reporting Standards*, IACF Publications department, London, ISBN 978-1-905590-54-4
- Mrša, J. (2004). Računovodstveni standardi za mala i srednja poduzeća, *Zbornik radova sa 39. Simpozija HZRIFF*, Tadijančević, S. & Cota, B. (ur.), str. 270-277, Pula, lipanj 2004., HZRIFF, Zagreb, ISBN 953-6480-62-x